Řecko se probouzí do reality a sahá k zásadním opatřením na omezení migrace. Azylanti už bez kapesného a ubytování zdarma

- CZ24 News | 20. června 2020

ŘECKO: Řecko poslední dobou sahá k zásadním opatřením na omezení migrace, ke kterým mělo sáhnout už dávno. Dělá to, protože musí. Ostatní země dále žijí mimo realitu.

Na začátku koronavirové epidemie mnozí hleděli s obavami právě na Řecko, které mělo řadu předpokladů pro fatální rozšíření nákazy. Zemi se však podařilo epidemii zvládnout celkem úspěšně, a to i z důvodů tvrdého režimu, který zavedla v táborech pro migranty. Stejně úspěšně se země brání z Turecka podporovaným vlnám migrantů, když se odhodlala nasadit proti osobám snažícím se proniknout na její území nesmrtící sílu /1/.

Všechny tyto kroky, které měly být samozřejmostí už řadu let a u všech evropských zemí, které čelí nelegální migraci, nyní Řecko doplní ještě dalším, stejně podstatným krokem: Řecko již těm, kterým přiznalo azyl, nebude vyplácet kapesné a poskytovat zdarma ubytování. Důležité je to právě nyní, kdy ustupující epidemie koronaviru inspiruje řadu migrantů k uskutečnění svého záměru, který zatím odložili /3/. Odpadá tak zásadní ekonomický stimul pro migraci do Řecka, potažmo do Evropy.

V Řecku se celkem shromáždilo přibližně sto patnáct tisíc migrantů, z nichž jedenácti tisícům byl přiznán azyl /2/. Země, která už léta balancuje na pokraji krachu, se tedy léta alespoň základními prostředky stará o tyto lidi, a to v situaci, kdy řada místních občanů dopadla na naprosté dno.

Je logické, že se Řecko odmítá starat o všechny donekonečna a nechat bez omezení přicházet další. A je logické, že právě migrantům, kterým byl přiznán azyl, již nyní nehodlá jejich život ve své zemi financovat. Tito lidé si mohou najít práci, a pokud to nedokážou, mají stejný problém, jako ta spousta řeckých občanů, kteří marně hledají zdroj obživy, a kteří se nikomu nikam nevnutili. Kromě toho, nikdo neví, jak se v době těsně po nejzávažnější fázi epidemie koronaviru podaří v zemi obnovit zásadní zdroj příjmů – cestovní ruch.

Řecko má tisíc plus jeden důvod k tomu, aby vůči migrantům přijalo tvrdá opatření. Je smutné, že k tomu sahá až nyní, a ještě smutnější je, že země, které od začátku migrační krize tyto lidi k postupu do Evropy lákaly stanovenými podmínkami i politickými proklamacemi, stále odmítají pochopit, co na sebe i zbytek Evropy přivolaly. Právě tyto země a jejich političtí představitelé jsou zodpovědní za to, že řada migrantů v Evropě nenajde obživu a stanou se z nich bezdomovci a žebráci. Jsou za to odpovědní, protože předpokládali, že evropští občané budou ochotni a schopni donekonečna živit neomezený počet všech, kteří z jakéhokoli důvodu opustili svoji zemi a přicházejí sem s nataženou rukou o to, co jim doma chybí.

Tváří v tvář této realitě se podporovatelé migrace uchylují ke stále absurdnějším „argumentům“. Tak například jakýsi pán z jakéhosi řeckého „Hnutí proti rasismu a fašismu“ tvrdí, že ponechání azylantů bez zaopatření je výsledkem „rasistické vládní politiky“ /2/. Rasismem dle tohoto člověka má být tedy už to, že jednomu není poskytnuto zdarma živobytí, zatímco druhý, ten rasista, si na ně musí sám vydělat a dostává-li podporu od státu, pak proto, že si v době, kdy měl práci, platil také sociální pojištění. Ostatně, podobně hovoří i u nás v Česku jistý Martin Rozumek z “Organizace pro pomoc

uprchlíkům” /4/, častý host médií, jehož oblíbeným tématem je “xenofobie” našich občanů.

Stalo se neuvěřitelně pokryteckou módou obviňovat z rasismu každého, kdo nesouhlasí s multikulturním šílenstvím, ba i toho, kdo chce rovné podmínky pro všechny lidi a nehodlá zvýhodňovat údajně znevýhodněné. Výsledkem tohoto fanatismu však brzy může být to, že jejich nekonečná obvinění z rasismu probudí rasismus skutečný.

Lukáš Burget